

לע יעקב פרש (זאב) מעניק את ספר הקריקטורות המוליטיות החדש שלו - זאבין נטח ישראל - לנשיא המדינה, חיים הרצוג, ורעייתו אורה. צילום פלאש 90

קלאסיקה לילדים: סיבה למסיבה



"סצנות ואנזון" - ביהבימה

הרעיון להעלות קלאסיקה של ספרות הילדים בהצגה מקצועית, בגודל, מבלי לזלזל באינטליגנציה של הצופים הקטנים, ראוייה, כמובן, למלוא הכבוד. אך דווקא בעניין זה של המסגרת, כדאי, לדעתי, לפי תוח-אני מבין שמאחורי ההחלטה האמנריתית עומד השיקול הכלכלי, שמשמעותו המיידית היא הצגה באולם הגדול. אך מה לעשות, מימדיה הגדולים של הבמה וריחוק קה מן האולם אינם עושים חסד להצגה הריפה הזאת ומשמיים, לסעמי לפחות, גורם מנכר וקר.

ומכאן, להסתייגות השנייה. על הבמה ניצבת אחת התפאורות היפות שנראו אצלנו לאחרונה. אבי שכי עיצב שולחכתכיבה ענק, המכתבה של הסופר אריך קאסטנר, שכל התמונות כמו מוצאות מתוך מגירור תיה. יפה להפליא. אך כאן מתבקשות שתי הערות. המעצב המוכשר לא פתר את בעיית חילופי התמונות והתוצאה הבלתי נמנעת

עת היא סירבול הקצב. לזה נוסף את העובדה שפועלי הבמה הם חלק בלתי נפרד מן התנועה המסורבלת ועל כן יש להצטער, שהבמאית אופירה הניג לא ידעה לעשות בעובדה זו שימוש מעניין. יתירה מזאת, גם העובדה שההצגה מתרחשת כמו בתוך המכתבה הענקית, אינה מתממשת בסגנון המשחק, שכן השחקנים משחקים כאן כמו בכל חלל אחר.

ובכל זאת, יש להדגיש את העיבוד המצויין לסיפור של קאסטנר, שהתקין אפרים סידון, את התלבושות היפות של דידי גולן ואת הגילוי המרכזי של ההצגה: השחקנית המוכשרת, רותי גולדברג, בתפקיד פצפר נת: בלתי-אמצעית, שופעת מרץ וחייננות, ששום אולמות גדולים לא יוכלו לה. זו הצגה מקצועית ועל זה יש רק לברך. מיפגש נכון עם סופר משעור קומתו של קאסטנר הוא גם כן סיבה למסיבה. אני מאמין, שהילדים אוהבים את זה, ובצדק.

אליקים ירון